

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 8Sžo/208/2015
Identifikačné číslo spisu: 4012200071
Dátum vydania rozhodnutia: 26.04.2018
Meno a priezvisko: Mgr. Peter Melicher
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:4012200071.2

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Petra Melichera a z členiek senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a JUDr. Eriky Šobichovej v právnej veci žalobcu: Ing. D. W., narodený X. D. XXXX, bytom v F., V. F. XX, právne zastúpený: JUDr. Igor Horanský, advokát, so sídlom v Piešťanoch, E. F. Scherera 4803/2, proti žalovanému: Okresný úrad Nitra, so sídlom v Nitre, Štefánikova trieda 69, za účasti: I. R., bytom v F., A. U. XX, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného zo 16. novembra 2011, č. Xo 17/2011-6/Zv, k. X 302/2011 v spojení s rozhodnutím z 26. augusta 2011 č. X 302/2011-14, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 19. mája 2015, č. k. 15S 9/2012-151 takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Nitre z 19. mája 2015, č. k. 15S 9/2012-151 p o t v r d z u j e .

Účastníkom konania náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.

Rozhodnutie krajského súdu

Krajský súd v Nitre (ďalej len „krajský súd“) rozsudkom z 19. mája 2015, č. k. 15S 9/2012-151 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“ a „rozhodnutie krajského súdu“) zrušil rozhodnutie žalovaného správneho orgánu zo 16. novembra 2011 č. Xo 17/2011-6/Zv, k. X 302/2011 (ďalej len „rozhodnutie žalovaného správneho orgánu“), ktorým Katastrálny úrad v Nitre (ďalej len „žalovaný správny orgán“) zamietol odvolanie účastníka konania - žalobcu a potvrdil rozhodnutie Správy katastra Nitra z 26. augusta 2011 č. X 302/2011-14 (ďalej len „rozhodnutie prvoinštančného správneho orgánu“), ktorým Správna katastra Nitra (ďalej len „prvoinštančný správny orgán“) rozhodla, že katastrálne konanie vo veci návrhu podaného I. R. v katastrálnom území P. v súlade s ustanovením § 30 ods. 1 písm. e/ Správneho poriadku zastavuje a vrátil vec žalovanému správneho orgánu na ďalšie konanie. Žalovaný správny orgán zaviazal zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania z titulu trov právneho zastúpenia v sume 635,92 eur a iné trovy v sume 66 eur do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia krajského súdu.

Krajský súd v napadnutom rozhodnutí uviedol, že na základe odvolania, podaného žalovaným správneho orgánom z 02. augusta 2012 vo veci rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením z 28.

novembra 2014, sp. zn. 1Sžr 133/2012 tak, že rozsudok Krajského súdu v Nitre z 20. júna 2012 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Vyslovil právny názor, že krajský súd mal vo veci konať i s ďalším účastníkom správneho konania I. R.. Uložil preto Krajskému súdu v Nitre povinnosť rozhodnúť o pribratí do preskúmvacieho konania i tohto účastníka konania v zmysle § 250d ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, konať s ním a po rozhodnutí vo veci samej mu doručiť konečné rozhodnutie vo veci. Rešpektujúc tento právny názor a uloženú povinnosť krajský súd uznesením zo 14. januára 2015, č. k. 15S 9/2012-123 pribral do konania ako účastníka konania p. I. R., od ktorého si vyžiadaval i stanovisko k podanej žalobe. Podľa vyjadrenia tohto účastníka konania 27. júna 2011 podal na Katastrálny úrad v Nitre, Správa katastra Nitra žiadosť o prešetrenie zákresu v katastrálnej mape a vykonanie opravy v zmysle § 90 zákona č. 162/1995 Zb. v znení zmien a doplnkov, keďže podľa geometrického plánu žalobca vlastní aj časť jeho pozemku parcely č. 265/23.

Ďalej krajský súd uviedol, že z priložených listinných dôkazov a z obsahu predloženého administratívneho spisu žalovaného správneho orgánu zistil, že 08. júla 2011 bola Správe katastra Nitra doručená žiadosť I. R. o prešetrenie zákresu v katastrálnej mape stavby, týkajúceho sa stavby garáže parcela č. 189/2 k. ú. P. a vykonania opravy v zmysle § 59 z. č. 162/1995 Zb. z dôvodu, že časť garáže zasahuje do jeho pozemku parcely č. 265/3. Žiadateľ ďalej uviedol, že podľa geometrického plánu č. 21/2011 je časť garáže presahujúca na jeho pozemok dokonca už spojená s parcelou č. 189/2, pričom vlastníkom stavby je žalobca.

Listom z 22. júla 2011 oznámil prvoinštančný správny orgán I. R. a žalobcovi ako účastníkom konania, že zahajuje katastrálne konanie o oprave chyby v katastri nehnuteľností vo veci prešetrenia vlastníckeho práva a zákresu v katastrálnom území P., u nehnuteľností parcely č. 265/23 zapísanej na liste vlastníctva č. XXXX a č. XXX/X zapísanej na LV č. XXXX. Súčasne vo veci nariadil ústne pojednávanie na 03. augusta 2011 o 9.00 hod..

Následne krajský súd uviedol, že 03. augusta 2011 bola za prítomnosti I. R. a žalobcu spísaná zápisnica. Z jej obsahu vyplýva, že Správa katastra Nitra navrhla opraviť zákres priebehu vlastníckej hranice parcely č. 265/23 na styku s parcelou č. 189/2 v súlade s geometrickým plánom tak, že časť stavby na parcele č. 189/2 bude zasahovať do parcely č. 265/23. Súčasne účastníci konania boli upozornení, že ak vlastníci nebudú súhlasiť s návrhom, prvoinštančný správny orgán konanie ukončí a po ukončení konania vyznačí v obidvoch listoch vlastníctva z dôvodu duplicity vlastníctva obmedzujúcu poznámku, že hodnovernosť údajov o práve k nehnuteľnosti bola spochybnená a vlastníci sa budú musieť dohodnúť v inom konaní o vlastníctve nehnuteľnosti, resp. o vlastníctve nehnuteľnosti rozhodne súd. Z tejto zápisnice ďalej vyplýva, že právny zástupca žalobcu nesúhlasí s konaním, ani s vykonaním opravy, ani so spôsobom začatia tohto konania. Žiadal o nahliadnutie do zbierky listín, týkajúcich sa vlastníckeho práva I. R. aj žalobcu. Zo strany Správy katastra Nitra mu bolo vysvetlené, že nie je možné nahliadať do listín, ktoré sa netýkajú vlastníckeho práva jeho klienta. Súčasne mu bolo vysvetlené, že konanie bolo začaté na podnet I. R.. Následne 26. augusta 2011 bolo prvoinštančným správnym orgánom vydané rozhodnutie X 302/2011-14, ktorým tento orgán vo veci návrhu podaného I. R. v k. ú. P. v súlade s ustanovením § 30 ods. 1 písm. e/ Správneho poriadku toto konanie zastavil.

Na základe žalobcom podaného odvolania Katastrálny úrad v Nitre rozhodnutie prvoinštančného správneho orgánu potvrdil. Podľa § 30 ods. 1 písm. e/ Správneho poriadku správny orgán konanie zastaví, ak zistí, že nie je príslušným na konanie a vec nemožno postúpiť príslušnému orgánu.

Krajský súd uviedol, že zastavenie konanie je jednou z foriem, ktorou sa správne konanie uzatvára konečným spôsobom. Pri zastavení konania je správne konanie skončenie skôr, než sa dospeje k meritórnemu rozhodnutiu vo veci samej. Ide o procesné rozhodnutie, netýka sa však vedenia konania, ale ukončuje konanie bez meritórneho rozhodnutia. Zastavenie konania predstavuje jednu z foriem, ktorou sa správne konanie uzatvára konečným spôsobom skôr, než sa dospeje k rozhodnutiu vo veci samej (R 85/2004, R 75/2007).

Podľa názoru krajského súdu konkrétnemu dôvodu výroku o zastavení konania by však malo korešpondovať, resp. zodpovedať i odôvodnenie takéhoto procesného rozhodnutia, t. j. v tomto konkrétnom prípade zistenie správneho orgánu, že nie je príslušným na konanie a vec nemožno postúpiť príslušnému orgánu. Odôvodnenie rozhodnutia Správy katastra Nitra je však s touto konštatáciou krajského súdu v rozpore a v odôvodnení sa zaoberá riešením takých otázok, ktoré sa týkajú veci samej (napr. priebeh vlastníckej hranice, časť stavby na parcele č. 189/2 zasahuje do parcely č. 265/23, doterajšia identifikácia parciel bola chybná, duplicita vlastníctva, k založeniu listu vlastníctva nemalo

prísť, je potrebné opraviť stav a pod.).

Podľa judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky odôvodnenie rozhodnutia správneho orgánu, ktoré sa týka vecí samej (merita veci), nemá svoj zákonný podklad vo výroku napadnutého rozhodnutia správneho orgánu v tých prípadoch, ak v správnom konaní ide o zastavenie z procesných dôvodov. V takýchto prípadoch nemožno v odôvodnení rozhodnutia uvádzať a vyhodnocovať dôvody týkajúce sa vecí samej (merita veci), pretože takéto odôvodnenie nesúvisí s výrokom a nemá zákonný podklad vo výroku o zastavení konania z procesných dôvodov, ani na takéto dôvody nemožno prihliadať. Žalovaný správny orgán napadnutým rozhodnutím nemôže na jednej strane tvrdiť, že neboli splnené procesné podmienky na administratívne konanie a bolo ho treba zastaviť a zároveň na druhej strane v odôvodnení rozhodnutia uvádzať a vyhodnocovať meritorne dôvody pre rozhodnutie (sp. zn. 3SŽ/15/2010).

Krajský súd preto v konaní správnych orgánov zistil takú vadu, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť rozhodnutia žalovaného správneho orgánu. Krajský súd preto toto rozhodnutie, ako i rozhodnutie prvoinštančného správneho orgánu podľa § 250j ods. 2 písm. e/ Občianskeho súdneho poriadku už len z tohto dôvodu zrušil a vec vrátil žalovanému správnenému orgánu ďalšie konanie s tým, že s ďalšími argumentmi žalobcu, uvedenými v žalobe sa už nezaoberal.

O náhrade trov konania rozhodol krajský súd podľa § 250k ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku a v konaní úspešnému žalobcovi ich priznal podľa vyčíslenia celkom v sume 701,92 eura (súdny poplatok 66 eur, trovy právneho zastúpenia 635,92 eur - 4 úkony právnej služby, t. j. podanie žaloby, účasť na pojednávaniach 25. apríla 2012, 23. mája 2012 a 21. mája 2015 á 58,69 eur, 1 úkon právnej služby á 64,53 eur, 4 x režijný paušál á 7,63 eur, 2x režijný paušál á 8,39 eur, náhrada za stratu času na pojednávania v roku 2012 za 8 polhodín á 12,71 eur, náhrada za stratu času na pojednávanie v roku 2015 za 4 polhodiny á 13,98 eur, cestovné Trebatice - Nitra a späť za účasť na troch pojednávaniach v sume 67,20 eur.

II.

Odvolanie žalovaného správneho orgánu

Žalovaný správny orgán podal riadne a včas proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 19. mája 2015, č. k. 15S 9/2012-151 odvolanie (ďalej len „podané odvolanie“), v ktorom sa domáhal aby Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „odvolací súd“) zmenil rozhodnutie krajského súdu tak, že žalobu žalobcu zmieta a neúspešnému žalobcovi nepriznal právo na náhradu trov konania.

V podanom odvolaní žalovaný správny orgán uviedol, že má za to, že v danom prípade krajský súd v rozpore so znením § 250j ods. 2 písm. e/ Občianskeho súdneho poriadku, ktorý uviedol vo výroku odvolaním napadnutého rozhodnutia, išiel nad rámec žaloby, resp. nepreskúmaval rozhodnutie a postup správneho orgánu v jej medziach.

Takýto postup je v rozpore so zásadou „iudex ne eat ultra petita partium“ (sudca nech nejde nad návrhy strán), ktorá vyplýva z ustanovenia § 249 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku. Súd je viazaný dôvodmi uvedenými v žalobe. Rozsahom a dôvodmi žaloby nie je súd viazaný len v prípade postupu podľa § 250j ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku, čo v tomto prípade nebolo podľa žalovaného správneho orgánu splnené.

Krajský súd ako dôvod zrušenia rozhodnutí správnych orgánov uviedol len skutočnosť, že správny orgán sa v odôvodnení rozhodnutia, ktorým konanie zastavil zaoberal aj riešením otázok, ktoré sa týkali vecí samej. Tento dôvod však neobsahovala podaná správna žaloba z 30. januára 2012, ale s poukazom na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 09. novembra 2010, sp. zn. bol tento dôvod uvedený len vo vyjadrení žalobcu k predmetu súdneho konania (t. j. po uplynutí lehoty na podanie žaloby, resp. jej doplnenie podľa § 250b ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku), ktoré vyjadrenie bolo krajskému súdu (aj žalovanému správnenému orgánu) predložené až na vytýčenom súdnom pojednávaní 25. apríla 2012. V tomto vyjadrení bolo tiež uvedené, že žalobca trvá na svojej žalobe z 30. januára 2012. V tejto súvislosti možno poukázať aj na judikát R 58/2001, podľa ktorého súd nevyhľadáva za účastníka konkrétne dôvody nezákonnosti rozhodnutia správneho orgánu, ktoré podľa § 249 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku majú tvoriť obsah žaloby a určovať rozsah preskúmania zákonnosti rozhodnutia súdom.

Žalovaný správny orgán v tejto súvislosti dáva do pozornosti, že v žalobe bolo naopak (v čl. III. na poslednej strane) uvedené, že obe rozhodnutia správnych orgánov sú jednak celkom zjavne nie riadne odôvodnené v rozsahu predpísanom zákonom, ale zároveň vychádzajú zo skreslených a povrchných

právnych záverov.

Zhodne ako to bolo uvedené už vo vyjadrení k žalobe ma žalovaný správny orgán za to, že žaloba nespĺňala všetky náležitosti podľa § 247 a nasl. Občianskeho súdneho poriadku a to najmä, že žaloba s poukazom aj na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 6SŽ 88/1997 neobsahovala konkrétne tvrdenie, že žalobca bol rozhodnutím správneho orgánu ukrátený na svojom subjektívnom práve (a akom), vyplývajúcom z právneho predpisu s poukazom na konkrétne skutočnosti, z ktorých vyvodzuje porušenie zákona. Zo žaloby musí byť zrejmé, v ktorých častiach a z akej stránky má súd napadnuté rozhodnutie skúmať. Nestačí preto, ak žalobca všeobecne tvrdí, že zákon bol porušený, alebo to, že rozhodnutie bolo vadné, žalobca musí preukázať na konkrétnych skutočnostiach, z ktorých vyvodzuje tvrdenie o porušení zákona. Nedostatok tvrdenia žalobcu, že vydaním napadnutého rozhodnutia bol porušený zákon, predstavuje vadu žaloby, ktorá bráni jej vecnému vybaveniu.

Žalobca podľa žalovaného správneho orgánu neoznačil ani podľa akého písmena v ustanovení § 250j ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku navrhuje predmetné rozhodnutia zrušiť a neuviedol ani žiadne relevantné dôvody zrušenia podľa § 250j ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku.

Žalovaný správny orgán má zhodne ako v priebehu konania za to, že odôvodnenie rozhodnutia prvoinštančného správneho orgánu bolo súladné s § 47 ods. 3 zákona č. 71/1967 o správnom konaní v znení neskorších predpisov a je adekvátne vo vzťahu k potrebe odôvodnenia a vysvetlenia postupu v zmysle § 30 ods. 1 písm. e/ Správneho poriadku. Nedostatočnosť odôvodnenia dôvodu zastavenia konania by mohla naopak viesť k nepreskúmateľnosti rozhodnutia pre nedostatok dôvodov.

Podľa žalovaného správneho orgánu postup a rozhodnutie žalovaných správnych orgánov neboli spôsobilé ukrátiť žalobcu na jeho subjektívnom práve a zastavením správneho konania pre nepríslušnosť, ani vydaním nového rozhodnutia (pravdepodobne s rovnakou výrokovou časťou, nakoľko súdom nebola spochybnená jeho vecná správnosť) sa nemení právna pozícia žalobcu.

III.

Vyjadrenie žalobcu k odvolaniu

K podanému odvolaniu sa vyjadril žalobca listom z 27. marca 2017 a navrhol odvolaciemu súdu aby rozhodnutie krajského súdu v celom rozsahu potvrdil. Žalobca si trovy odvolacieho konania vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného správneho orgánu neuplatnil.

Žalobca ďalej v stručnosti opísal doterajší priebeh konania, podľa žalobcu je rozhodnutie krajského súdu vecne správne, odvolanie žalovaného správneho orgánu neopodstatnené a nedôvodné a zdôraznil, že správne orgány svojim postupom a rozhodnutím závažne porušili princípy správneho konania a rozhodovanie a odôvodnenie rozhodnutia správneho orgánu.

IV.

Právny názor odvolacieho súdu

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy, orgánov územnej samosprávy ako i orgánov záujmovej samosprávy a ďalších právnických osôb ako i fyzických osôb, pokiaľ im zákon zveruje rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy. Rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb.

Podľa § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku a s § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku preskúmal odvolaním napadnuté rozhodnutie krajského súdu z dôvodov a v rozsahu uvedenom v žalovanom podanom odvolaní podľa § 212 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku a § s 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku a postupom podľa § 250ja ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku bez nariadenia pojednávania, keď deň verejného vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na webovom sídle odvolacieho súdu (www.nsud.sk) po neverejnej porade senátu dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

Podľa § 244 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku v správnom súdnictve súdy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov preskúmajú zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy. Pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia súd skúma, či žalobou napadnuté rozhodnutie je v súlade s právnym poriadkom Slovenskej republiky, najmä s hmotnoprávnymi a procesnými administratívnymi predpismi.

V intenciách ustanovenia § 244 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku súd preskúma aj zákonnosť postupu správneho orgánu, ktorým sa vo všeobecnosti rozumie aktívna činnosť správneho orgánu, podľa procesných a hmotno-právných noriem, ktorou realizuje právomoc stanovenú zákonmi. V zákonom predpísanom postupe je správny orgán oprávnený a súčasne aj povinný vykonať úkony v priebehu konania a ukončiť ho vydaním rozhodnutia, ktoré má zákonom predpísané náležitosti, ak sa na takéto konanie vzťahuje zákon o správnom konaní.

Odvolačný súd primárne v medziach odvolania preskúma odvolaním napadnuté rozhodnutie ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho súdneho konania skúma aj napadnuté rozhodnutie žalovaného v spojení s rozhodnutím prvoinštančného správneho orgánu, najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so všetkými námietkami žalobcu a z takto vymedzeného rozsahu či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného.

Je nutné zdôrazniť, že podľa ustálenej súdnej judikatúry nie je úlohou súdu pri výkone správneho súdnictva nahradzovať činnosť správnych orgánov, ale len preskúmať zákonnosť ich postupov a rozhodnutí, teda to, či oprávnené a príslušné správne orgány pri riešení konkrétnych otázok vymedzených žalobou rešpektovali príslušné hmotnoprávne a procesnoprávne predpisy.

Predmetom konania na krajskom súde bolo preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného správneho orgánu zo 16. novembra 2011, č. Xo 17/2011-6/Zv, k. X 302/2011, ktorým Katastrálny úrad v Nitre zamietol odvolanie účastníka konania - žalobcu a potvrdil rozhodnutie Správy katastra Nitra z 26. augusta 2011, č. X 302/2011-14, ktorým Správna katastra Nitra rozhodla, že katastrálne konanie vo veci návrhu podaného I. R. v katastrálnom území P. v súlade s ustanovením § 30 ods. 1 písm. e/ Správneho poriadku zastavuje.

Na úvod odvolací súd uvádza, že podľa § 47 ods. 3 Správneho poriadku v odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom pre rozhodnutie správneho orgánu, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov a pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval. Toto zákonné ustanovenie je potrebné z hľadiska práva na súdnu a inú právnu ochranu v zmysle článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky s ohľadom aj na príslušnú judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva vykladať a uplatňovať tak, že rozhodnutie správneho orgánu musí uviesť dostatočné dôvody, na základe ktorých je založené. Rozsah tejto povinnosti sa môže meniť podľa povahy rozhodnutia a musí sa posúdiť vo svetle okolností každej veci. Z článku 46 Ústavy Slovenskej republiky však nemožno vyvodzovať, že dôvody uvedené správnym orgánom sa musia zaoberať zvlášť každým bodom, ktorý niektorý z účastníkov konania môže považovať za základný pre svoju argumentáciu (Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky z 10. júla 2002, sp. zn. I. ÚS 56/2001).

Odvolačný súd ďalej poznamenáva, že odôvodnenie rozhodnutia správneho orgánu musí vždy nadväzovať na výrokovú časť rozhodnutia a musí byť s ňou v súlade. Správny orgán je povinný v odôvodnení svojho rozhodnutia uviesť všetky podstatné skutočnosti, ktoré boli podkladom rozhodnutia, t. j. opísať predmet konania, poukázať na skutkové zistenia, uviesť dôkazy, z ktorých vychádzal pri vydaní rozhodnutia, ako sa vysporiadal s návrhmi na vykonanie dôkazov, prípadne s ich námietkami k vykonaným dôkazom. V odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie aj záver o tom, z akého dôvodu aplikoval na predmet konania predpisy citované vo výroku rozhodnutia (pozri aj rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 19. októbra 2005, sp. zn. 4So/226/2004).

Odôvodnenie správneho orgánu má predovšetkým presvedčiť účastníkov správneho konania o správnosti postupu správneho orgánu a o zákonnosti jeho rozhodnutia. Jednou z jeho funkcií je aj kontrolná funkcia, ktorá sa uplatňuje vo vzťahu k orgánom (inštančne nadradeným správnym orgánom a správnym súdom), ktoré budú rozhodnutie prípadne preskúmať. Presvedčivé odôvodnenie preto môže zamedziť zbytočnému uplatneniu opravných prostriedkov a tiež viesť účastníka správneho konania k jeho dobrovoľnému plneniu a rešpektovaniu.

Podľa odvolacieho súdu, zhodne s názorom krajského súdu, prvoinštančný správny orgán pochybil, keď sa vo svojom rozhodnutí, ktorým zastavil katastrálne konanie zaoberal aj riešením takých otázok, ktoré sa týkajú veci samej (merita). V zmysle konštantnej rozhodovacej praxe Najvyššieho súdu slovenskej

republiky správny orgán nemôže svojim rozhodnutím na jednej strane tvrdiť, že neboli splnené procesné podmienky pre konanie vo veci samej a na druhej strane zotrvať na meritórnych dôvodoch. Odôvodnenie týkajúce sa merita veci nemá svoj zákonný podklad vo výroku napadnutého rozhodnutia správneho orgánu (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 09. novembra 2010, sp. zn. 3SŽ/15/2010).

Vo vzťahu k námietke žalovaného správneho orgánu, že krajský súd svojim rozhodnutím prekročil žalobné dôvody žalobcu a porušil tým právnú zásadu „iudex ne eat ultra petita partium“ odvolací súd uvádza, že žalobca v žalobe jasne uvádza, že rozhodnutím správnych orgánov malo byť porušené jeho právo na náležité odôvodnenie rozhodnutí. Pod náležitým odôvodnením rozhodnutia správneho orgánu treba rozumieť nielen rozsah odôvodnenia tohto rozhodnutia (kvantitatívnu stránku), ale aj jeho kvalitatívnu stránku.

Na záver odvolací súd dodáva, že je pravdou (ako uvádza ja žalovaný správny orgán v podanom odvolaní), že tento žalobný dôvod bol obsiahnutý v žalobe predovšetkým vo všeobecnej rovine, teda že žalobca neuviedol, ktoré konkrétne ustanovenia konkrétnych právnych predpisov, zakladajúce jeho subjektívne právo, boli podľa jeho názoru porušené, avšak tento žalobný dôvod bol v prebiehajúcom konaní bližšie konkretizovaný. V uvedenom prípade preto nie je podľa názoru odvolacieho súdu v danej veci dôvod pre vyslovenie názoru, že žaloba žalobcu tento žalobný dôvod neobsahovala (nebol konkretizovaný) a krajský súd tak v prejednávanej veci prekročil žalobné dôvody uvádzané žalobcom. Opačný výklad by podľa názoru odvolacieho súdu viedol k prílišnému formalizmu, ktorý nezohľadňuje účel a zmysel relevantných zákonných noriem a súdneho konania ako takého. Na podporu uvedeného tvrdenia možno poznamenať, že podľa názoru Ústavného súdu Slovenskej republiky, prílišný formalizmus pri posudzovaní úkonov účastníkov občianskeho súdneho konania, ktoré ide nad rámec zákona alebo nemá základný význam pre ochranu zákonnosti, nie je v súlade s ústavnými princípmi spravodlivého procesu (Nález Ústavného Súdu Slovenskej republiky z 27. októbra 2004, sp. zn. II. ÚS 174/2004).

Odvolací súd preto nevyhovel podanému odvolaniu a s prihliadnutím na všetky individuálne okolnosti daného prípadu rozsudok Krajského súdu v Nitre z 19. mája 2015, č. k. 15S 9/2012-151 ako vecne správny podľa § 250ja ods. 3 druhá veta Občianskeho súdneho poriadku v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku a s § 219 ods. 1 a ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku, potvrdil, keď boli dané dôvody pre zrušenie rozhodnutia žalovaného správneho orgánu v spojení s rozhodnutím prvoinštančného správneho orgánu.

V.

Trovy odvolacieho konania

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 250k ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku, s § 224 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku. Žalobca v odvolacom konaní úspech mal, náhradu trov odvolacieho konania si na súde neuplatnil, preto mu odvolací súd náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Žalovaný nemal v konaní úspech, naviac správnomu orgánu zo zákona náhrada trov konania v správnom súdnom konaní neprináleží.

Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v danej veci rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.